

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

10 noiembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

**Iurie DIACONU
Liliana CATAN
Victor BOICO**

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Mîndrescu Mihail și avocații Sanduleac Diana și Dănoi Ion în interesele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2021, în cauza penală privind-l pe

MÎNDRESCU Mihail XXXXX *născut la
XXXXX, domiciliat în XXXXX*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 09.07.2020 – 08.02.2021;

Instanța de apel: 03.03.2021 – 25.05.2021;

Instanța de recurs: 26.07.2021- 10.11.2021.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca, sediul Central, din 08 februarie 2021, Mîndrescu Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 3 ani.

În baza art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea executării pedepsei aplicate față de Mîndrescu Mihail, pentru o perioadă de probațiune de 3 ani.

S-a încasat din contul inculpatului în beneficiul statului cheltuielile de judecată în mărime de 448 lei.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Mîndrescu Mihail la 26.05.2020, în jurul orei 20:00, aflându-se în XXXXX, s-a deplasat la domiciliul lui Tașnic Raisa, situat în aceeași localitate, unde intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, a pătruns ilegal, fără consimțământul lui Tașnic Raisa în domiciliul ultimei, unde a aplicat violență față de partea vătămată Tașnic Raisa, manifestată prin aplicarea de lovituri cu un lanț metalic peste diferite părți ale corpului.

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 202029D0082 din 15.06.2020, la examinarea medico-legală a documentelor medicale a lui Tașnic Raisa, se determină o plagă suturată în regiunea occipitală, echimoze pe antebrațul drept, spate, hemitoracele drept cu trecere pe sân, brațul stâng, fața posterioară a mâinilor, pe gamba dreaptă posterior și stângă lateral, care s-au produs prin mecanism de lovire repetată cu obiect contondent, pot data din 26.05.2020, condiționează o dereglare de sănătate de scurtă durată și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare corporală ușoară. Leziunile corporale depistate sunt caracteristice pentru agresiune și autoapărare.

Prin acțiunile sale Mîndrescu Mihail a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (2) Cod penal cu indicii de calificare: violarea de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane, fără consimțământul acestuia, acțiuni săvârșite cu aplicarea violenței.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și de avocatul Igor Grosu în interesele inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătoriei Soroca.

3.1 Procurorul a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Mîndrescu Mihail să fie recunoscut culpabil în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal și a-i stabili pedeapsa sub formă de 3 ani închisoare.

În motivarea apelului a invocat că, stabilirea unei pedepse cu aplicarea ar. 90 Cod penal este indezirabilă, deoarece are ca efect formarea unei practici vicioase, de sine încredere în rândul persoanelor condamnate pentru așa gen de infracțiuni și încurajează alte persoane la comiterea infracțiunilor de genul dat, având în vedere ineficacitatea aplicării pedepsei în cazul dat.

Consideră că, doar aplicarea unei pedepse reale cu închisoarea și anume în limitele solicitate de acuzatorul de stat, va avea ca efect corectarea și reeducarea persoanelor care au comis astfel de tipuri de infracțiuni și va determina o transformare reală și profundă a conștiinței lor individuale și o modificare statornică și de durată a comportamentului lor.

Mai mult, ținând cont de atitudinea inculpatului față de fapta comisă, de faptul că acesta nu a restituit paguba cauzată părții vătămate, a săvârșit o infracțiune contra vieții și sănătății persoanei, de personalitatea inculpatului care se caracterizează negativ, anterior a fost judecat la o pedeapsă cu închisoare și pedeapsa aplicată nu l-a corijat, consideră că, în privința inculpatului este necesară aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea reală a acesteia.

3.2 La data de 12.02.2021, sentința a fost contestată cu apel de către avocatul Igor Grosu în interesele inculpatului, solicitând casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Mîndrescu Mihail să fie achitat.

În motivarea apelului s-a invocat că, nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești nu s-au stabilit probe pertinente și concludente ce ar confirma că Mîndrescu Mihail ar fi violat domiciliul lui Tașnic Raisa, aplicându-i lovituri și cauzându-i leziuni corporale.

Menționează că concluziile instanței sunt bazate doar pe declarațiile părții vătămate, care a declarat că anume Mîndrescu Mihail a atacat-o, or aceasta se află în relații ostile cu ultimul. Apărarea nu exclude faptul că partea vătămată l-a denunțat pe Mîndrescu Mihail din motiv de răzbunare.

4. Prin decizia Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2021, apelul avocatului Igor Grosu în interesele inculpatului a fost respins ca neîntemeiat. Apelul procurorului a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care s-au exclus prevederile art. 90 Cod penal în privința lui Mîndrescu Mihail, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin.(2) Cod penal, cu aplicarea pedepsei închisorii pe termen de 3 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul inculpatului în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 448 lei.

În rest dispozițiile sentinței s-au menținut fără modificări.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, instanța de fond în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei, a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității, și din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate, constatând și reținând în acțiunile acestuia comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal.

Astfel, deși Mîndrescu Mihail nu și-a recunoscut vina, instanța de apel a considerat că probele administrate în cadrul prezentei cauze au dovedit pe deplin vinovăția inculpatului în fapta adusă lui în învinuire.

Prin urmare, instanța de apel a respins argumentul apărării că inculpatul urma să fie achitat, deoarece nici în cadrul urmăririi penale, nici în cadrul cercetării judecătorești nu s-au stabilit probe pertinente și concludente în sensul constatării nevinovăției acestuia, or acest argument este relatat cu scop de apărare și eschivare de la executarea pedepsei, or materialele cauzei pe deplin demonstrează fapta incriminată.

Procurorul, a criticat soluția instanței de fond pe marginea pedepsei aplicate, invocând că, instanța a aplicat inculpatului o pedeapsă prea blândă, încălcând principiile individualizării pedepsei penale, considerând că, prin suspendarea condiționată a executării pedepsei nu vor fi atinse scopurile prevăzute la art. 61 Cod penal.

Sub acest aspect, instanța de fond corect a concluzionat despre necesitatea aplicării în privința inculpatului a pedepsei sub formă de închisoare, însă eronat a concluzionat că, în condițiile speței este oportună suspendarea condiționată a acesteia pe o perioadă de probațiune în temeiul art. 90 Cod penal, neluând în considerare și neapreciind în mod cuvenit împrejurările cazului ce se referă la faptele infracționale și urmările prejudiciabile ale acestora.

Corectarea și reeducarea lui Mîndrescu Mihail, precum și atingerea celorlalte scopuri ale pedepsei, este posibilă prin executarea reală a pedepsei cu închisoarea, luând în considerație personalitatea inculpatului, care se caracterizează negativ, anterior a fost în conflict cu legea contravențională și cea penală, or acesta a ispășit pedeapsa penală pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2), 217 alin. (2), 171 alin. (2) lit. c), 172 alin. (2) lit. c) și 175 Cod penal.

Concluziile instanței de apel sunt bazate pe faptul că, infracțiunea comisă face parte din categoria infracțiunilor contra vieții și sănătății persoanei, care conform prevederilor art. 16 alin. (4) Cod penal, se califică ca mai puțin grave. Respectiv, s-a reținut că inculpatul poate fi corectat și reeducat numai prin executarea reală a pedepsei închisorii, care va corespunde scopului restabilirii echității sociale, corectării condamnatului, precum și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

În această ordine de idei, instanța de apel a exclus prevederile art. 90 Cod penal, cu dispunerea executării reale pe un termen de 3 ani închisoare în penitenciar de tip semiînchis.

La fel, s-a constatat ca instanța de fond a dispus încasarea din contul inculpatului a cheltuielilor judiciare în mărime de 448 lei, însă a evitat să-și motiveze soluția. Instanța de apel prin prisma art. 227 alin. (2), pct. 4) Cod de procedură penală a conchis asupra temeiniciei încasării acestor cheltuieli din contul inculpatului.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul și avocații Sanduleac Diana și Dănoi Ion în interesele inculpatului au atacat-o cu recurs ordinar.

6.1 Inculpatul invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 10) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și rejudecarea cauzei, deoarece nu este de acord cu decizia instanței de apel, invocând încălcarea dreptului său și neaudierea martorilor în cauză.

6.2 Avocata Sanduleac Diana fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, din motiv că nu a comis fapta încriminată.

A indicat că, instanța de apel greșit a ajuns la concluzia că în privința lui Mîndrescu Mihail urmează să fie aplicată cea mai aspră pedeapsă. La examinarea cauzei, nu s-a luat în considerație faptul că inculpatul este învinuit de o infracțiune mai puțin gravă, are la întreținere trei copii minori și familia sa a rămas fără unicul întreținător.

În situația în care Curtea Supremă de Justiție va ajunge la concluzia că Mîndrescu Mihail este vinovat de comiterea infracțiunii încriminate, recurenta consideră că scopul pedepsei penale va fi atins și fără privarea acestuia de libertate, oferindu-i posibilitate să-și întrețină familie și să crească copii minori.

Recurenta consideră că careva probe directe ce ar dovedi că inculpatul a comis infracțiunea nu sunt și nu numai că a aplicat o pedeapsă privativă de libertate, dar a aplicat și pedeapsa cea mai aspră, neținând cont de faptul că careva circumstanțe agravante nu au fost stabilite.

Mai mult ca atât, martorii apărării au declarat că Mîndrescu Mihail la momentul comiterii faptei încriminate lui nici nu era în localitate, dar era în alt sat la părinții lui unde îi ajuta la reparație, iar instanța de judecată le-a apreciat critic, iar declarațiile martorilor care au comunicat instanței fapte care le-au auzit de la partea vătămată au fost puse la baza condamnării.

6.3 Avocatul Dănoi Ion fără a invoca prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, a solicitat casarea deciziei, rejudecarea cauzei și pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat pe motiv că nu au fost întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal.

În motivare recurentul a indicat că, inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii imputate și nici în instanța de judecată acuzarea nu a prezentat probe concludente, pertinente și suficiente pentru a demonstra vina lui Mîndrescu Mihail.

Instanțele de judecată au apreciat critic declarațiile făcute de inculpat și de către martorii Mîndrescu Raisa, Ferrari Nona și Mîndrescu Mihaela deoarece aceste sunt rude cu el. Concluzia despre vinovăția lui Mîndrescu Mihail este bazată exclusiv pe declarațiile părții vătămate, cu care se afla în relații ostile de mai mult timp.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursurilor înaintate, menționând că acestea urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate și lipsite de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare nominalizate pe baza materialului din dosar și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Sub acest aspect se reține că, recursul inculpatului este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8), 10) Cod de procedură penală, însă, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea

descriptivă a hotărârilor contestate, care ar fi erorile de drept concrete ce ar indica că cauza a fost judecată în primă instanță sau în apel fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde, că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

În privința avocaților Sanduleac Diana și Dănoi Ion, Colegiul penal menționează că ultimii în motivarea recursurilor ordinare nu au făcut trimitere la prevederile legale ce ar fi servit temei pentru recurs ordinar, dar au solicitat achitarea inculpatului.

Verificând argumentele recurenților, în sensul că inculpatul nu este vinovat de comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul penal le consideră neîntemeiate, or instanțele de judecată, judecând cauza și verificând probele cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării lor, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Mîndrescu Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs o însușește.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat în comiterea infracțiunii incriminate nu poate servi temei pentru achitarea acestuia, dat fiind faptul că, în cursul judecării cauzei au fost administrate probe care au confirmat cu certitudine vina lui, iar cele invocate de recurenți sub acest aspect sunt apreciate de către instanța de recurs drept o modalitate de exercitare a dreptului la apărare, urmărindu-se scopul evitării răspunderii penale.

De asemenea, Colegiul penal reține că argumentul precum că, nu au fost întrunite elementele infracțiunii este neîntemeiat și constituie o interpretare subiectivă a recurentului, or, instanța ierarhic inferioară corect a constatat că în acțiunile lui Mîndrescu Mihail sunt prezente toate elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și pentru a evita repetări inutile le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Totodată, se notează că obiectul cenzurii instanței de recurs este limitat la analiza chestiunilor de drept, pe când recursurile declarate de inculpat și avocații săi se

bazează în mod primordial pe argumente deja examinate minuțios și respinse în cadrul procedurii precedente ce țin de aprecierea probatorului, iar în prezent nu există „*circumstanțe cu caracter substanțial și convingător*”, care să justifice intervenția instanței de recurs în hotărârea instanței de apel, cu dispunerea achitării inculpatului. Instanța de apel a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la **pct. 4-5**, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul că verificând hotărârea judecătorească în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, nu se identifică existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea deciziei recurate. Astfel, Colegiul nu consideră ca fiind necesar de a motiva diferit răspunsul la aceleași argumente invocate în cererea de apel, în contextul oferirii răspunsurilor plauzibile de către instanța de apel.

Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită recurenții.

Referitor la argumentele apărătoarei Sanduleac Diana care solicită rejudecarea cauzei, dar cu posibila aplicare a pedepsei non privative de libertate, Colegiul le consideră nefondate, deoarece instanța de apel întemeiat și-a motivat soluția de excludere a aplicării art. 90 Cod penal prin faptul că inculpatul se caracterizează negativ, anterior a fost în conflict cu legea contravențională și cea penală, or acesta a ispășit pedeapsa penală pentru comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 186 alin. (2), 217 alin. (2), 171 alin. (2) lit. c), 172 alin. (2) lit. c) și 175 Cod penal și nu a mers pe calea corijării.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 3 ani, este echitabilă, raportată la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care îl va descuraja de a comite pe viitor alte fapte infracționale.

Pe cale de consecință, instanța de recurs reiterează că intervenția în soluția instanței de apel este lipsită de temei juridic, întrucât soluția instanței de apel este în conformitate cu prevederile legii, iar motivele de achitarea a inculpatului din lipsa elementelor infracțiunii sunt neîntemeiate.

Având în vedere considerentele arătate în partea descriptivă a prezentei decizii și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar argumentele din recursurile ordinare declarate sunt vădit neîntemeiate.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Mîndrescu Mihail și avocații Sanduleac Diana și Dănoi Ion în interesele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe MÎNDRESCU Mihail XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 decembrie 2021.

Președinte

Iurie DIACONU

Judecător

Liliana CATAN

Judecător

Victor BOICO